

ligt for Nogen at fremsætte begrundede Forespørgsler. Til yderligere Belysning af den ved Valget herskende Ordren bemærkes, at Valglisten for Aarhus, trods Lovens Bydende, ses at være ført alt Andet end alfabetisk, at „Byraadet“ er optrædt som forberedende Valgbestyrrelse, og at Medlemmer af Valgbestyrrelsen have afgivet Stemme, forinden alle Stemmerne fra de almindelige Vælgere vare modtagne. — De ansførte Brud paa Forordningerne til en lovlig Valghandling maa efter Udvalgsflertallets Mening være afgjørende for Bedømmelsen af Valgets Gyldighed.

I den indgivne Valgflage anføres endvidere over, at der for Ingerslev er modtaget Stemmer af Personer, som favnede de grundlovmæssige Betingelser for Valget, og at der fra Højrepartiets Side i Aarhus er drevet en Agitation, der i Hensynsløshed formentlig gik ud over alle tilladte Grændser og i Virkeligheden udvædede et betydeligt Kryd paa mange Vælgere. I førstnævnte Henseende er det ved Forhøret konstateret, at der for Ingerslev er afgivet Stemme af 2 Personer, der favnede Indfødsret, af 1, der var under Konfus, af 1, hvem en Lyvsdom var overgaaet, og af 1, der var domfældt for Meddelaglighed i ulovlig Omgang med Gittegods; de fandtes imidlertid Alle paa Valglisten. Ved samme Leilighed oplystes, at der blandt Bjørnbaks Vælgere findes 3 eller maasse 4 Personer, mod hvis Stemmegivning der efter samme Betragtning kunde reises Indsigelse. Med Hensyn til Betskaffenheden af Højre Agitationen i Aarhus hedder det i Klagen, at Partiet stiftede en „Vælgerforening“, der organiserede sig saaledes, at Byen blev inddelt i talrige Kredse (der opgives ca. 150), som hver for sig ansøgte af en dertil betroet Mand, der forsynet med en nøjagtig Fortegnelse over hver enkelt Vælger i det ham underlagte Distrikt, forhørte Vælgerne i deres Hjem om deres politiske Mening og indregistrerede dem i dertil indrettede Bøger som „Højre“, „Venstre“ og „Løvsom“. Til dette Hverv benyttedes særlig Mand som Fattigforstandere, Distriktsforstandere i Belgjorens Hedselskabet, større Arbejdsgivere og Haandværkere, i det Hele Folk, som havde en saadan Indflydelse, at de talrige ubemidlede Vælgere, der ofte stod i Gjelds- eller andet Afhængighedsforhold til dem, ikke turde undslaa sig for at lade sig indregistrere under Rubriken „Højre“ og give Løfte om at stemme paa Ingerslev. De paagjældende Distrikts-ansøgere havde derhos det Hverv at paase, at de Optegnede virkelig mødte og afgav deres Stemme paa Valgdagen. Denne systematisk organiserede Agitation lededes i en ikke ringe Grad ved den af Udvalget for Valglisternes Affattelse truffene, i sig selv hensigtsmæssige Bestemmelse, at Vælgerne

Dagen før Valget kunde afhente deres Numre paa Raadhuset. Der blev nemlig udleveret Numre ikke blot til rette Bedkommende: de Vælgere, der personlig eller ved skriftlig Fuldmagt begjærede det, men overhovedet til Enhversembest. Børn saas paa Raadhuset med lange skrevne Lister, hvorpaa de fik Valgnumre opgivne. Enkelte af de nævnte Distriktsansøgere erhvervede Numrene paa deres Distrikts Vælgere og fik derigjennem en god Leilighed til atter at bringe disse deres Pligter i Erindring. Mange Arbejdsherrer lod afhente Numre for deres Arbejdere uden disses Dnste eller Vidende, blandt Andet fandt dette Sted med Hensyn til samtlige Arbejdere paa Sernbanens Værstæder. At hele dette Forhold let kunde give Anledning til Misbrug, er indlysende. Der navngives et Par Vælgere, som fandt deres Stemme udfyldt med Ingerslevs Navn, da de fremstode ved Listerne for at stemme paa Bjørnbak (kun angaaende den ene af disse Vælgere er det under Forhøret lykkedes at tilveiebringe tilfredsstillende Oplysninger). Særlig fremheves desuden et bestemt Tilfælde, hvor en Arbejder, der vilde stemme paa Bjørnbak, to Gange henvendte sig paa Raadhuset for at faae sit Numer, men fik til Svar, at han ikke kunde findes, uagtet han, da Valglisterne vare fremlagte til offentligt Eftersyn, havde overbevist sig om, at han var opført. Først paa selve Valgdagen kom han til Kundskab om, at hans Principal, en Fabrikant i Aarhus, uden hans Vidende havde ladet hans Numer afhente. Yderligere fremmedes Agitationen ved den Omstændighed, at uvedkommende Personer under den navnlig Afstemning fik Lov til at passere fra Stemmелиste til Stemmелиste og opnotere, hvorledes Resultatet stillede sig for hver af Kandidaterne; da det saa viste sig, at det tegnede usikkert for Hr. Ingerslev, saas talrige af de merbemeldte Distriktsansøgere jage om i Byen og drive Stemmerne sammen. Kun ved energiske Indsigelser fra Landkredsens Medlemmer af Valgbestyrrelsen lykkedes det at forhindre, at den beskrevne Trafik strakte sig til alle de paagjældende Lister.

Paa nogen nærmere Buderling af denne Art af Agitation er der formentlig ingen Opfordring til at gaa ind. Dommen over Valget maa være given ogsaa uden dette. Under Hensyn til den hele Række af begaaede grove Uregelmæssigheder og den forsvindende Stemmeforskjel mellem de to Kandidater forekommer det Udvalgets Flertal (Alberti, S. Andersen, Hansen-Sir, Hørup og Larsen) aldeles usforvarligt at godkjende et Valg som det, der den 26de Juli er foretaget i Aarhus; man indstiller det derfor til Thingets Forkastelse.